

času primernimi, iz rok izbiti revolver nihilistom. Dopisnik iz Harkova pražkim „Nar. Listom“ razloge revolucijskih nakán v Rusiji s kratko besedo odkriva tako-le: „Ko bi Rusija imela ustavo (konstitucijo), ne bi godilo se kaj takega. Z vpeljavo ustave bil bi po takem odvzet glavni povod ubojniškim nakanam revolucionarjev. Z vpeljavo ustave morali pa bi odstopiti mnogi imenitni carski svetovalci, ki so Nemci, ki tudi v Rusiji, kakor po celem svetu, imajo to čudno lastnost, da ne znajo jezika naroda, med katerim živijo. Jaz poznam več Nemcev, ki so mi tožili, da, čeravno živijo uže 25 do 30 let v Rusiji, se vendar še niso mogli naučiti ruski.“ Lepa izpoved!

* *S slovanskim kongresom v Moskvi ne bo nič*; ruska vlada ga ne dovoli. Zdaj mislijo Rusi na Beligrad in dotični podvzetniki nameravajo, po dogovoru z Moskvo, Prago in Beligradom, ustanoviti odbor 40 udov iz vseh slovanskih narodov, ki bi imel vse priprave narediti, da se slovanski kongres začne maja meseca. Al težko, da bi srbska vlada dovolila, kar ni dopustila ruska. Čudno je tudi to — piše „Obzor“ — da se dogovori vršijo s Prago, ko je vendar „Politik“ v Pragi dosti jasno odgovorila, da v tem kongresu zaradi političkih ovir ni meči sodelovati avstrijskim Slovanom, zato naj v ta kongres gredó le Rusi in Poljaci zato, ker njihovo porazumljenje je v prvi vrsti potrebno.

* *Obljubna cerkev na Dunaji (Votivkirche)*, ki se je leta 1856. v spomin srečne rešitve cesarjevega življenja začela zidati in kateri temeljni kamen so pripeljali iz Jeruzalema, ni ravno velika, pa gotovo najlepša cerkev svetá. Stroški zidanja in vsega družega so znesli 4 milijone in 53.370 gold. 23. dne aprila se je vpričo cesarja in cesarice prva sv. maša obhajala v tej cerkvi, katera pomnožuje ogleda vredne stavbe dunajske.

Naši dopisi.

Iz Zagreba 1. maja. — Ker vem, da se „Novice“ zmirom rade ozirajo na nas Hrvate o narodnih in gospodarskih zadevah, naj jim naznanim veselo novico, da je baron Filipović, zapovednik v Krajini („vojaški Granici“ po vaše) dovolil, da se tudi tu ustanovijo gospodarske podružnice v združbi z našim gospodarskim društvom v Zagrebu. Tako se je Krajina vsaj na kmetijskem polji združila s civilno Hrvatsko. Baron Filipović ima veliko veselje in blago voljo za to uredbo ter je za vse občine v Krajini naročil 170 iztisov našega „Gosp. Lista“. Težaven bode sicer začetek v tej dosihdob brez svoje krivde zeló zanemarjeni deželici, al, če Bog dá in pripomoč inteligentnih rodoljubov, tudi tu ne bode izostal srečen uspeh!

Z Dunaja 3. maja. — „Burne svečanosti so minule, al hvaležen spomin na te dni ne bo nikdar izginil iz mojega srca“ — tako se med drugim glasijo prisrčne besede, s katerimi se cesar zahvaljuje za tolike dokazne verne udanosti zadnje dni preteklega meseca vsem svojim narodom. Te besede s toplo ljubeznijo svetu oklicane tudi nas Slovane napolnujejo z veselo nado, da dosežemo to, kar nam v „veliki familiji avstrijski“ gre — ravnopravnost namreč, da se ne bode v Avstriji več slišala psovka: mi gospodje, vi pa hlapci! In da je zahvalno pismo narodom cesar pisal grofu Taaffe-u, ne pa Streemayer-u, nam je temveč poročstvo boljše prihodnosti, ker nas z zaupanjem navdaja, da kmalu pride novo ministerstvo na krmilo, ki utegne zaceliti rane, ki jih je nam Slovanom toliko let sekalo Auerpergovo z ono nemško stranko vred, ki si je izkovala lažljivo ime „ustavoverske“, da je pod krinko parla-

mentarnega absolutizma tlačila lojalne Slovane, po pošteni ustavi hrepeneče. Od vseh strani se rez ministru Taaffe-u razodeva zaupanje in celó Čehi se mu bližajo, pričakovaje, da se dožene sprava med Čehi in Nemci na Pemskem. Ob času, ko pridejo nove volitve v državni zbor, se bode pa še le dejansko pokazalo, ali ima grof Taaffe ono eneržijo, ki je potrebna, da glavo stare oni birokratični hidri, ki je v preteklih letih tako mogočna bila, da je v mnozih slovenskih deželah ona najbolj pokazila volitve; živa priča temu so volitve na Koroškem, Kranjskem, Štajarskem, Primorskem. Slovenci ne potrebujemo pri volitvah nobene podpore od uradnikov, to pa smemo zahtevati, da se noben uradnik ne vtikuje v volitve, če vlada hoče, da po volji cesarjevi so deželni zbori in državni zbor v resnici zastop ljudstva. Zato tudi uže o novih volitvah je treba vseh novih ministrov, katere bo navdajal isti spravljeni duh kakor ministra Taaffe-a. Državnega zbora bode kmalu konec, in — kakor se za gotovo pripoveduje — bodo nove volitve državnih poslancev sred meseca junija; zato zdaj najradovednejši pričakujemo novice: ali dobimo po vse novo ministerstvo?

Iz notranjske Bistrice 2. maja. (*Cesarjeva sreberna poroka. — Naši Bošnjaci. — Neugodno vreme.*) Kakor drugod, tako se je tudi pri nas obhajala cesarjeva sreberna poroka z nenavadnimi, velikimi slovesnostmi. Predvečer godba, streljanje z možnarji, razsvitljava Bistrice in Trnovega, po gorah kresovi, drugi dan bila je velika sv. maša, pri kateri so možki četorospeve pevali. Vse oblasti in mnogo ljudstva se je božje službe vdeležilo. Po sv. maši je imela besedo s petjem in deklamacijami šolska mladina cele fare. Po besedi se je vsadila vpričo mladine „cesarjeva lipa“. Ko se je to zvršilo, je bilo blizo 400 šolarjev in šolaric pogostenih pod milim nebom. Ob 2. uri popoldne slavnosten obed. Pri napitnici na Nj. veličanstva je godba cesarsko pesem zaigrala in strel možnarjev se je po dolini razlegal. Ob 8. uri zvečer je bila v čitalnici velika „beseda“. Predstavljal se je prav dobro Prešernov „Krst pri Savici“. To je ob kratkem načrt slavnosti; iz kratkega popisa lahko razvidite, da nismo bili Bistričani zadnji v praznovanju veselega dneva. — Zdaj pa še kaj družega! Minule jeseni in pozimi je bilo šlo mnogo tukajšnjih delavcev, posebno pa voznikov s konji v Bosno in Hercegovino. Zdaj se vračajo v trumah nazaj domu; vsak dan pride mnogo voz in konj nazaj. Nekateri so nekaj zaslužili, nekateri pa nič. Večidel so se zadolžili ali so pa goveda prodali, da si so omislili kljuseta. Zdaj so prišli domu brez denarja z mrševimi in izstradanimi konji. Kaj bodo sedaj reveži počeli? Reči se mora, da bo naša dolina vprihodnje še bolj uboga, kot do sedaj. — Do sedaj je cele mesece neprenehoma deževalo, zdaj pa že par dni mrzla burja brije, da imamo le 7, 8° gorkote. Ljudje si niso skoraj nič še obdelali; vse je zaostalo. V nižavah je zemlja tako namočena, da ne bo tako brž mogoče delati. — Letos smo vendar naše bližnje rebre pogozdovati začeli. Nasadilo se je krog Bistrice mnogo tisoč mladih borovcev. Če se jih le $\frac{1}{4}$ ogoji, bo v nekaj letih naša okolica lep zelen pas imela. Upamo, da se bo to koristno delo prihodnje leto nadaljevalo. Z Bogom!

Iz Ljubljane. Od sl. deželnega predsedstva je tudi „Novicam“ došlo sledeče pismo:

Prebivalcem na Kranjskem!

Njih c. in kr. apostolsko Veličanstvo so blagovolili najmilostivše podeliti naslednje Najviše ročno pismo gospodu ministru notranjih zadev:

„Ljubi grof Taaffe! Med Svojim dalje kot tridesetletnim vladanjem sem poleg marsikaterih bridkih ur

delil tudi mnogo veselja sè Svojimi narodi; toda čistejše, srčneje veselje se Mi pač ni moglo napraviti, kakor v ravno preteklih dnevih. Pripravila Mi je to veselje ljubezen Mojih narodov. Čutiva se, Jaz in Cesarica, globoko ginjena po tem prostovoljnem izraženi odkritosrčne ljubezni in zveste udanosti. Posamezni državljani in društva, skupščine, občine in oblasti, zastopniki vseh dežel, vse vrste in vsi stanovi prebivalcev so najginljiveje pokazali odkritosrčno veselje in razodeli najsrčnejša voščila. Jaz sem ponosen in ob enem srečen, da morem narode, kakoršne ima ta država, imenovati Svojo veliko družino, in v njenih znamenjih ljubezni, ki Naju danes obdajajo, vidiva Midva tudi nasledek onega nebeškega blagoslova, katerega sva izprosila pred 25 leti pri poročnem oltarju za svojo zvezo in katerega se od milosti božje še dalje nadejava za Svojo dosedanjo družbinsko srečo, za Svoje ljube otroke, kakor tudi v blagor domovine. Hrumeče svečanosti so minule, hvaležni spomin teh dni pa ne bode nikdar izginil iz Najinega srca. Le nekaterim izmed milijonov sva mogla ustmeno izreči Svojo zahvalo; razglasite tedaj povsodi, da se vsem, vsem najgorkeje in najsrčneje zahvalujeva“.

Na Dunaji dne 27. aprila 1879.

Franc Jožef I. r.

Z občutjem prisrčnega veselja naznanjam to najmilostivše ročno pismo preblazega, očetovskega priznanja vsem prebivalcem te dežele, katerim je bila svečanost, ki se je ravnokar obhajala, v ginljivi tekmi in na prav enodušni način povod, da so vnovič razodeli povzdigujoči dokaz svoje prirojene zvestobe in udanosti do Najviše cesarske rodovine.

V Ljubljani dne 29. aprila 1879.

C. kr. deželni predsednik:

Franc vitez pl. Kallina I. r.

— (Iz seje družbe kmetijske 4. dne tega meseca.) Sejo prične predsednik baron Wurzbach s tem, da s toplo besedo obžalovanje izrazuje o izgubi gosp. Petra Kozlerja, ki je mnogo let bil jako delaven ud centralnega odbora in družbe podpredsednik; — odbor žalovaje pritrudi govoru predsednikovemu, dr. Bleiweis pa izroči pri tej priliki odboru precej obširni in s podobami razjasneni rokopis o umni napravi vodnjakov („Ueber das Sammeln, Erhalten und Reinigen des Trinkwassers und über die Anlage der Wasserbehälter und Cisternen“), ki mu ga je rajni gosp. Kozler pred nekimi meseci izročil, in predlaga, naj se ta našim Kraševcem in drugim vode potrebnim deželanom koristni poduk natisne v „naznanilih“ družbe kmetijske. — Poročilo viteza Schneid-Treuenfelda, ki je z grofom Barbotom vred zastopal družbo kmetijsko kranjsko pri skupnem poklonu vseh avstrijskih družeb o sreberni poroki cesarjevi 22. dne u. m. na Dunaji, se radostno vzame na znanje, knjižice pa z govorom grofa Coronini-a, poslano odboru od družbe kmetijske dunajske, se razdelijo odbornikom. — Obširna razprava se je sukala okoli dopisa sl. ministerstva kmetijstva od 16. dne u. m., zadevajočega žetvino statistiko od lanskega leta; sklenilo se je, dotična pojasnila dati ministerstvu. — Naznanilo ministerstva kmetijstva o nekaterih premembah vremenskih telegramov za leto 1879. naj se izroči vredništvu „Novic“ s prošnjo, da ga objavi v svojem listu. — Dopis c. kr. deželne vlade od 30. marca t. l., s katerim se c. kr. okrajnim glavarstvom ukazuje strogo nadzorovanje nad tem, da se postava o varstvu kmetijstvu koristnih tičev točno izpolnuje, se je zadovoljno na znanje vzela. — Sl. deželni odbor je družbi kmetijski poslal 100 gold. s hvalevrednim naročilom, naj to svoto obrne za darila (premije) marljivega in

vspešnega pokončevanja sadežem škodljivih mrčesov; ob enem je pa centralnemu odboru tudi izročil 50 iztiskov deželne postave od 17. junija 1870. l. o pokončevanju gosenic, metuljev, hroščev itd. za razdelitev družbinim podružnicam. Kaj je centralni odbor o delitvi daril ukrenil, kaže dotični razpis na 146. strani današnjega lista. Ker pa se s 100 gold. ne morejo vsem darila nakloniti, ki bi jih morebiti zaslužili, je odbor sklenil, obrniti se za blago pripomoč o tej zadevi še do kranjske hranilnice, ki je leta 1873. za premije pri pokončevanju hroščev družbi kmetijski izročila 300 gold. — Odgovor c. k. finančne direkcije, da prošnji družbe kmetijske za zaželena naznanila o davkovskih eksekutorjih ne more zadoštititi, se je naznanje vzela. — Prošnja vodstva ljudske šole v Orehekcu za denarno pomoč o napravi šolskega vrta se ni mōgla vslišati, ker odbor za letošnje leto še ni nikakoršne državne podpore dobil, — isto tako prošnja A. Babiča v M. ne, ker družba kmetijska ni v stanu, vsace mu pogorelcu sadnih dreves darovati in je to izjemno le pri Kopoljcih storila, katerim je grozni požar drevje velike vasi uničil. — Marljivi svilorejski grofinji M. se ni moglo postreči s semenom svilnih črvičev, ker družba za svilorejo ni nikakoršne subvencije prejela, tedaj si tudi ni semena naročila; odbor je tedaj grofinji svetoval, obrniti se do svilorejnega poskuševališča v Gorici. — Ker je odbor prejel iz Tridentanaročeno posodo, ki se „telečji dojniki“ (Kälbertränker) imenuje, ga zdaj vsak lahko ogleda v pisarnici družbe kmetijske; pozneje pa se pošlje v Bohinj predstojniku kmetijske podružnice gosp. župniku Mesarju za poskušnjo. — Za uda družbe kmetijske je bil sprejet gosp. Anton Požar, učitelj in župan v Knežaku. — Prvi natečajni spis za Schneid-Treuenfeldovo darilo je odboru došel 6. dne t. m. — Po naznanilu gosp. odbornika Seuniga se je nakupilo nekoliko plemenske goveje živine muriškega (Mürzthaler) plemena na Štajarskem, katera se bode, kakor „razglas“ na 146. strani današnjega lista kaže, v Ljubljani prodala drugo soboto, to je, 17. dne t. m.

— (Katol. rokodelska družba) je 4. dne t. m. imela svoj letni zbor in je tako prestopila v 25. leto svojega blagonosnega obstanka. Prihodnjič prinesemo obširnejše poročilo o vspešnem delovanju njenem preteklega leta.

— Iz Železnikov smo prejeli obširno poročilo, kako posebno lepo in navdušeno se je tu obhajal v spomin sreberne poroke cesarjeve 23. in 24. aprila t. l. Ker pa „Novice“ izhajajo le enkrat v tednu, tedaj jim o dnevnih dogodkih ni mogoče tako obširno poročati, kakor jih poročajo dnevnik, zato tudi o železniških svečanostih moremo svečanosti le v obče naštetiti, s katerimi se je v vseh treh oddelkih obširnega trga in v bližini njega praznoval spomin 25latnice slavne poroke, namreč: lepe krese, umetalni ogenj, rakete, don možnarjev, osvečava vseh treh Železnikov, s katero so se še posebno nekatere hiše odlikovale, vrh tega pa 23. aprila zvečer vse ulice polne veselega ljudstva, ki je navdušeno popevalo cesarsko himno. Da je 24. dne aprila dopoldne bilo posebno slovesno cerkveno obhajilo v farni cerkvi, razume se samo po sebi, omeniti pa je še posebno to, da je šolska mladina pod vodstvom svojega učitelja se lepo udeležila cerkvenega obhajila in pa v šolskem poslopju napravljene slovesnosti ter v spomin nepozabljivega dne obdarovana bila s knjižico „Cesar Franc Jožef I.“ in drugimi darili.

— (Iz Črnic na Vipavskem) smo prejeli jako patrijotični govor gosp. predsednika čitalničnega pri veselici na čast sreberni poroki cesarjevi 27. dne aprila, ki v kratkih črticah popisuje životopis presv. cesarja Franc Jožefa I. in važnejše dogodbe vesele in

žalostne njegovega vladanja, in konča z navdušenim zagotovilom, da „Slovani primorski so in hočejo ostati zvesti državljanji avstrijski.“ Obžalovaje, da tednik ne more kos biti obširnim poročilom, dostavljamo kratkemu temu posnetku le to, da veselica, ki se je po vvodnem govoru v čitalnici pričela, bila je „non plus ultra“ in da je šolska mladina (učenci in učenke) z veliko pohvalo sodelovala pri deklamacijah in igrah.

— (*Sejm ljubljanski*) je bil zopet prav slab. Malo denarja, pa slabo vreme! Tudi živinske kupčije je bilo malo.

— (*Pretekli dnevi so bili dnevi grozних samomorov.*) Ritmojster Gottlieb se je v svojem stanovanju ustrelil, prof. Kozina s skokom s tretjega nadstropja na kamniti tlak dvorišča usmrtil, v Celji pa je soproga c. kr. svetovalca deželne sodnije g. Levičnika, našega rojaka, se vrgla pod železnični voz, ki jo je strl. — O vseh treh nesrečnikih je gotovo, da so v zmotnjava uma se usmrtili. Profesorji realkini naznanjajo s toplim sočutjem prežalostno dogodbo, ki jim je vzela spoštovanega tovariša prof. Kozino, čegar pogreb iz deželne bolnišnice bode danes ob 5 $\frac{1}{2}$ ure popoldne.

— (*Prve črešnje*) so, kakor „Soča“ poroča, prišle 1. maja v Gorico, pa — po 10 soldov ena!

— (*Valvazorja 56. snopič*), ki smo ga te dni prejeli, je zanimiv zato, ker nam kaže, da Reka, čez katero zdaj Magjari svojo pest pokladajo, je nekdanj spadal v ozemlje Kranjsko.

— (*Koncert*) v redutni dvorani napravita jutri ob 8. uri zvečer naš slavnoznan pevec gosp. Fr. Gerbic in pa nadopolna pianistinja Val. Karingerjeva. Program koncertu, pri katerem sodeluje tudi čitalniški pevski zbor, šteje 8 interesantnih točk. Naj bi tedaj dvorana bila prepolna!

— (*Vabilo k občnemu zboru „Glasbene Matice“*) 10. maja 1879. ob 8. uri zvečer v čitalnični pevski sobi. Program: 1. Ogovor prvosednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev 20 odbornikov, katerih mora najmanj 12 prebivati v Ljubljani, in med njimi se zaznamuje posebej prvosednik in blagajnik. 5. Posamesni nasveti. Odbor.

— (*Porotne obravnave*) so se v pondeljek zopet začele. Kakih 15 zatožeb se bode razpravljalo, med njimi tudi „Slovenčeva“ tiskovna pravda, ki pride 15. dne t. m. na vrsto in o kateri bode dr. Zarnik zagovornik.

— (*„Brencelj“ št. 8*) ima prav dobro podobo o bivši cesarjevi slovesnosti v Ljubljani. Narisan je Brencelj kot Diogen, ki podnevi z luščjo išče — Nemcev, ker ni bilo namreč slišati ne enega „hoch“!

— (*Tiskana listnica*) sreček z dobitki v loteriji za hiralnico in sirotišnico se dobivajo pri gospej prednici usmiljenih sester v ljubljanski deželni bolnišnici.

Novičar iz demačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Zbornica poslancev je včeraj dovršila državni proračun za letošnje leto, in tako je glavno njeno delo pri kraju. — Pri razpravi potrebščin za ministerstvo kmetijstva je moral minister grof Mansfeld hude pritožbe slišati, da se kmetijstvo, gozdarstvo itd. preveč zanemarja od ministerstva. Gosp. minister se je v dolgem govoru zagovarjal, a ni mu obveljalo odbiti vse, kar se mu je očitalo, dovolil pa se mu je vendar denar, ki ga je zahteval za potrebščine svojega razdelka. — Gospôska zbornica prične zdaj razpravo državnega proračuna.

— Skupno ministerstvo je sklenilo, da Bosna in Hercegovina z Istro in Dalmacijo stopite v avstrij-

sko colno zvezo, Trst in Reka pa ostaneta svobodni luki. —

— Časnik „Osten“ je dobil iz Berlina zelo čudni in neverjetni telegram takole se glaseči: „Ruska dvorna stranka je vsa polna reakcijskega veselja; cesarjevič naslednik in dva druga velika kneza sta sumljiva. Vsi viši krogi delajo dvorni stranki opozicijo. Za edino sredstvo ubraniti revolucijo se smatra to, da car Aleksander odstopi in se sin njegov naslednik vsede na prestol Rusije! — Grofu Šuvalovu zarote sumljivemu je vzeto poveljstvo peterburške garde! Nasproti temu se pa tudi iz Berlina poroča časniku „Deutsche Zeit.“, da po verjetnih poročilih ima ruska vlada vse niti nihilistične zarote v svojih rokah; gotovo je, da kolovodje prekucijske stranke so v tesni zvezi s stranko „internationale“ londonsko in s stranko nemških socijalistov.

Iz Trsta. — Volitev v soboto je Tržačanom dala zopet tistega župana dr. Angeli-a, ki ga je Trst prej imel in pod katerem je bil prejšnji mestni odbor razpuščen. Bil je namreč izvoljen z 29 glasovi, njegov protikandidat Dimer je s 25 glasovi ostal v manjšini, — po takem so 3 odborniki tako imenovane „avstrijske“ stranke pri tej zadnji volitvi bežali v tabor lahonski! Bo li vlada potrdila „angelja italijanskega“? Šel je predvčeranjem zarad tega na Dunaj — radovedni smo, kaj bode opravil pri ministru Taaffe-u.

Ogersko. — Za Segedince je dozdej nabranih vsega skupaj 1 milijon 477.284 gold. Nemška „Schles. Zeitg.“ je zračunila, da tri četrtine tega poldruzega milijona so nabrane zunaj Ogerske, a od one tretjine, ki je na Ogerskem nabrana, so zopet Nemci in judje dve tretjini nabrali, a v tej tretji tretjini so zopet še zastopani Srbi, Slovaki, Rumuni, tako, da na Magjare malo pride.

— Slovaki so imeli 29. aprila volitev za peštanski zbor v Turč. sv. Martinu, a so ubogi zopet propali. Narodni kandidat, slovaški advokat dr. Mudron je dobil 700 glasov, magjaronski vladni pa z vsem pritiskom in podkupom 800 glasov. — Ali „Narodnie Noviny“ pravijo: „Mi ne obupavamo, mi smo vajeni neravnega boja, vajeni terorizma in pobitij, pa verujemo v konečno zmago pravice in pravde.“

Iz Bolgarije. — Deputacija, ki bode izvoljenemu knezu Battenbergu v Berlin poročila njega izvoljenje, je 1. dne t. m. odšla in ima predsednika narodne skupščine metropolita Antima iz Vidina na čelu. Narodna skupščina je dovolila 400.000 frankov, da se zida palača za kneza.

Popravek. Na 2. strani današnjega lista se je vrnila pomota v naslovu razglasa „o prodaji goved“, kjer naj se bere „v Ljubljani“ namesto „v Kranji“.

Listnica vredništva. Gospodarju J. P. v Bukv. Mavec (gips) najbolj rabi deteljam, pa tudi sočivju, turšici pa in drugim žitom ne pomaga. Mavec je dvojni: navadni nežgani in pa žgani; uni je cenejši, ta pa dražji, zato kmetovalci tudi za žganega malo marajo. Berite 32. list „Novic“ iz leta 1877., pa boste natanko izvedili vse, kje je mavec dober, kedaj in kako.

Žitna cena

v Ljubljani 30. aprila 1879.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 50 kr. — banaške 8 gold. 40 kr. — turšice 4 gold. 40 kr. — soršice 5 gold. 93 kr. — rži 4 gold. 55 kr. — ječmena 4 gold. 39 kr. — prosa 4 gold. 39 kr. — ajde 4 gold. 23 kr. — ovsa 2 gold. 60 kr. — Krompir 2 gold. 85 kr. 100 kilogramov.